

KORSANLARIN SEYİR DEFTERİ

(YÜZEN ADA)

ŞENİZ BAŞ

RESİMLEYEN
EREN DEDELEROĞLU

Korsanların Seyir Defteri - 2

Yüzen Ada

Yayın Yönetmeni Savaş Özdemir
Editör Tülay Öncü
Resimleyen Eren Dedeleroğlu
Kapak Tasarımı Sefer Koçan
İç Tasarım Sude Zümret

1. Baskı Mart 2020
Uluslararası Seri No ISBN: 978-605-08-3313-3

TİMAŞ YAYINLARI

Adres Cağaloğlu, Alemdar Mah. Alayköşkü Cad.
No:5 Fatih/İstanbul
Telefon (0212) 511 24 24
E-posta timascocuk@timas.com.tr
Baskı ve Cilt Mega Basım
Sertifika No 44452
Adres Cihangir Mah. Güvercin Cad. No:3 Baha İş Merkezi
Avcılar / İstanbul
Tel (0212) 412 17 00

TİMAŞ YAYINLARI / 4883

Korsanların Seyir Defteri / 2

Raf: 6- 10 Yaş Öykü/Hikâye

KÜLTÜR BAKANLIĞI YAYINCILIK SERTİFİKA NO: 45587

© 2019 Eserin her hakkı anlaşmalı olarak Timaş Basım Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketi'ne aittir. İzinsiz yayımlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

Kuzgun

Herodot

Puhu

Şeniz Baş

İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Lisans ve İstanbul Ticaret Üniversitesi İşletme Yüksek Lisans mezunu. Her şeyden önce iyi bir okurlu. Sonra, kitapçı, editör, yayıncı, yayın yönetmeni, pazarlamacı. Şimdilerde çocuk kitapları yazarı. Sevdiği mesleği yapabilmeyi başarmış mutlu azınlıktan. Kelimelerden oluşan bir dünyası var ve orada mutlu. Kendisine ilham kaynağı olan, başta yeğenleri Zeynep Gulsu, Mehmet Kuzey, Masal ve Rüzgâr olmak üzere, tüm çocuklara hayran.

Eren Dedeleroloğlu

1985 Balıkesir Sındırgı doğumlu çizer, lise öğrenimini Kütahya Güzel Sanatlar Lisesi'nde, üniversite öğrenimi ise Marmara Üniversitesi Resim Öğretmenliği Bölümü'nde tamamladı. Eren Dedeleroloğlu halen resim çalışmalarına devam etmektedir.

Serçe

Anka

Ebabil

MERHABA!

BEN HEREDOT

Her akıllı çocuğun hayatı bir gün bir kitap okumasıyla değişirmiş, benimki de öyle değiştii! Dedemden bana bir kitap kaldı: Historia. O gün bugündür kitaptaki heyecan verici yerlerin peşinden okyanuslar, adalar, tehlikeler demeden gidiyorum. Elbette yalnız değilim, kendime birbirinden yetenekli, akıllı, meraklı arkadaşlar buldum: Korsanlar! Ebabil, Puhu, Anka, Kuzgun ve Serçe. Korsanlar Seyahat'in Atmaca isimli gemisiyle ülkemiz Balibasal'ın güzel şehri Aldamasol'un Bilibik Limanı'ndan ayrılalı çok oldu. Ebabil'in gücü, Puhu'nun akıllı, Anka'nın bilgisi, Kuzgun'un cesareti ve Serçe'nin nezaketiyle aşamayacağımız zorluk, çözemeyeceğimiz sorun yok. Bir de kitabımız Historia'nın öncülüğünde tabii ki!

Siz de maceralarımıza katılmak istiyorsanız gazetelerde aşağıdaki ilanı arayın ya da en iyisi kitaplarımızı alıp okuyun.

Bilginin, bilimin yolunda yeni maceralarda görüřmek üzere.

Herodot

“KORSANLAR SEYAHAT’İN
MUHTEřEM GEMİSİ ATMACA
İLE EŐİ BENZERİ OLMAYAN DENİZLERE
AÇILMAYA HAZIR MISINIZ?”

Sürprizlere açık mısınız, öğrenmeyi seviyor musunuz, merakınızı yenemiyor musunuz, macera mı arıyorsunuz? O zaman bu seyahat sizin için!

Efsunlu denizlerin yedi düvele korku salmış, gözü pek korsanları Puhu, Ebabil, Serçe, Kuzgun ve Anka seyahat boyunca sizlerle olacak.

Güneş Yolu Denizi'nin sarı sularının üstüne güneşin ilk ışıkları düşerken gözümü açtım. Geminin içinde bir neşe bir neşe, sormayın! İlk adayı geçebilmiş olmanın sevinci korsanları rahatlatmıştı anlaşılır.

- O çeneni bir tutamıyorsun, herkesi birbirine kattın. Yeni ilkleri söylemeyin dediler, önüne gelene anlattın, diye cıvıldıyordu Serçe.

Kuzgun, Serçe'ye burun kıvrarak cevap verdi.

- E sen de bisikleti söyledin. O yeni icat değil mi? Ayrıca durmadan özür dileyip duruyorsun, içim bayıldı. Bilsinler hatalarını, ne var! Kusura bakmayın, elbette sizin icadınız en önemlisi... Bıdı bıdı bıdı...

Anka ise yolcuları etrafına toplamış anlatıyordu.

- İlkler Adası'nda eğlendiğinize çok sevindiğimi belirtmek isterim. Ben güvenli, öğretici ve keyifli bir şekilde ilerlemeniz için büyük gayretler sarf ettim. Elbette bu benim görevim. Ben görevlerimi önemserim. Ben bir işi elime aldım mı sonuna kadar götürürüm. Ben...

EBABİL'İN

gözü yerinden çıkıp Anka'yı dürttü
DESEM ABARTMIŞ OLMAM.

Hemen kendini topladı.

- Gözcümüz Kuzgun direktten bildiriyor: Nihayet Yüzen Ada'yı bekleyeceğimiz yeri işaret eden bayrak gözükmüş. Burada adanın bize gelmesini bekleyeceğiz. Bu bekleyiş sırasında Korsanlar Seyahat'in üzümlü kek ve çay ikramının keyfini çıkarın lütfen! Sabırla dinlediğiniz için teşekkür eder, seyahatimizden memnun olduğunuzu umarız.

İkler Adası'ndan ayrılırken Limancı'nın dediğini yapmış, denizin ortasındaki bayrağı bulmuş ve Yüzen Ada'nın bize gelmesini beklemeye başlamıştık. Saatler ilerliyor ama ufukta hiçbir şey gözüküyordu. Sıkıntıdan isim- bitki- hayvan oynamaya başladık.

“S” İLE BAŞLAYANLARI YAZIYORUZ,
dedi Serçe.

Anka yazdıklarını okudu.

- İsim Serçe, bitki semizotu, hayvan serçe.

Kuzgun hemen itiraz etti. Bu kadar hızlı itiraz edebilen kimseyi görmemiştim daha önce.

- İki kere serçe dedin, sayılmaz. Birini değiştir. Bir de rehber olacaksın! Kaç kelimeyle konuşuyorsun sen, on mu?

Anka, Kuzgun'a pis bir bakış attı. Cevabı da yapıştırdı.

- Sen gak diyemezken, ben masallar anlatıyordum cicim. Biri isim Serçe, diğeri hayvan serçe. Aradaki farkı okulda bize öğretmişlerdi. Ama kim bilir sen o sırada hani kudurukluklar peşindeydin. Balkonlarda peynir mi gagalıyordun?

Hepimiz güldük, komikti çünkü. Komik olunca gülersin, Ebabil gibi somurtmazsın. Kollarını kavuşturmuş, ufka doğru bakıyordu. Elinden gelse denize atlar, yüzerek adayı bulur getirirdi. Sanki adanın gelmeyişi onun ya da birimizin suçuydu. Oysa her şey olması gerektiği gibi oluyordu. Keşke biraz gevşese, kendini rahat bıraksa diye düşündüm. Yanına doğru yaklaştım.

- Önünde sonunda gelecek Ebabil. Sürekli ufka doğru bakman onu getirmeyecek. Öyle olacaksa hepimizi dik buraya, gözümüzü kırpmadan bakalım denize. Gel, sen de bizimle oyna biraz!

Birden omuzları düştü, gözleri bulutlandı. Hadi bakalım, Ebabil'i de ağlatmayı becerdim!

- Hepiniz işin eğlencesindediniz! Bilmediğimiz bir yerde, tanımadığımız denizlerdeyiz. Bu kadar insanın sorumluluğu benim üzerimde. Herkesi sağ salim ve mutlu Balisabal'a geri götürmek istiyorum. Ama daha çok zaman var önümüzde ve Korsanlar'ın umurunda bile değil. Baksana Anka ile Kuzgun'a! Birisi işten nasıl kaytarırım, nasıl ortalığı karıştırırım derdinde, diğeri iş yapmadan her şeyi ben yaptım demenin peşinde. Serçe de onlara uydu, yolcularla çay içip oyun oynuyor. Puhu da kafasını bir kitaba gömdü, dünyayla irtibatı kesti.

Of ya dedim içimden, al sana dünyayı kurtarma peşinde bir mükemmeliyetçi! Her şey en doğru biçimde olmalı, o doğru neyse artık! Kurallar çiğnenmemeli, oysa kurallar çiğnenmezse yeni kurallar olmaz. Hiç hata yapmamalı, ama hatalarımızdan ders çıkarıp ilerlemez miyiz?

Görev aşkı yaptığımız şeyden keyif almamızı engelliyorsa, bir şeyleri değiştirmemiz gerekmez mi? Mesela kendimizi! Ama şimdi bunu Ebabil'e nasıl anlatmalı? Bir anda olmaz, en azından bu maceranın ona öğretmesini umayım.

Ebabil'le beraber ufka bakmaya devam ettik. Gelen giden yoktu. Boş boş denize bakmaktan içime fenalık gelmişti. Puhu, İlkler Adası'nda Limancı'nın bize verdiği el kitabından hesaplamalar yapıyordu. Onunla sohbet edeyim bari diye düşündüm.

KALDI DEĞİL Mİ GELMESİNE?

- Çok az kaldı, hatta birazdan burada olur. Yüzen Ada, Bilgi Okyanusu'ndaki turunu 365 gün 6 saatte yapıyormuş. Çok şanslıyız ki turunu bugün tamamlıyor, yoksa burada 365 gün beklemek vardı ya da peşinde dolaşacaktık.

Puhu sözünü tamamlamadan direkten Kuzgun'un haykırışları duyuldu.

-GELİYORRRRRRRRRRR!

Hatta geldi... Aaa geçiyooooor! Gidiyor bu yahu! Dursanıza! Hooooop! Size diyorum! Peşinizden mi gelelim? Yüzen Ada sakinleri beni duymuyor musunuzzzz! Gitmeyin, 365 gün daha burada sizi bekleyemeyiz. Kime diyorum ben!

Hep birlikte Kuzgun'un dediği yöne doğru baktık. Küçük bir adacık yanımızdan geçip gidiyordu. Adanın yanındaki iki çark hızlı, hatta kontrolsüz bir biçimde dönüyor, adayı bizden uzaklaştırıyordu. Çarkların yanındaki adamlar telaşla hareket ediyorlardı. Sanki adayı durdurmak istiyor gibiydiler. Hep beraber son güçleriyle bir manivelaya asıldılar. Ada garç gurç sesler çıkararak zor durdu. Uzun sakallı bir adam bizi işaret etti. El salladılar, biz de onlara el salladık. Adanın Atmaca'ya bakan tarafında bir iskele açılmaya başladı. Gelin

demeye alışıyordı herh lde.

Anka'ya demir almak için yardım ettim. Ben de artık mürettebattan olduğum için bazı işlerin ucundan tutmam gerekiyormuş. Parasını  dediėim bir seyahatte neden çalıştığımı soramıyorum bile, Ebabil anında parlıyor.

 **“BİZİ BURAYAAAAAA
kimmm getirdiiii!”**
DIYOR.

